

Arrest

nr. 227 146 van 7 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE BLOCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren in Caracas en bezit de Venezolaanse nationaliteit. Vanaf vijf- of zesjarige leeftijd tot aan uw vertrek uit Venezuela woonde u met uw ouders en uw oudere zus in de stad Los Teques in de staat Miranda. Uw vader was tot in 1998 parlamentslid voor de partij Acción Democrática. Na de machtsovername door Hugo Chavez stapte uw vader uit de politiek. Daarna bouwde hij als burgerlijk ingenieur zijn eigen bouwbedrijf uit. Zijn klanten waren hoofdzakelijk particulieren. Uw familie is behoorlijk welgesteld. U studeerde publiciteit en marketing. U werkte als co-producent voor een ochtendshow op televisiezender Venevision.

U werkte ook enige tijd als verkoper voor een bedrijf, gespecialiseerd in communicatie, en hielp ook mee in het bedrijf van uw vader. Een tweetal maanden voor uw vertrek uit Venezuela drongen zes onbekende gewapende personen uw ouderlijke woning binnen. Zij knevelde u en uw familieleden aan handen en voeten. Zij bedreigden en mishandelden jullie. Zij stalen geld, juwelen en waardevolle spullen. Uw neef, die aan de overkant van de straat woont en getuige was van de inval, had ondertussen de politie verwittigd. Na twee of drie uur kwamen twee agenten ter plaatse. Er werden schoten uitgewisseld tussen de daders en de agenten. De twee agenten riepen versterking. Een weinig later arriveerden nog drie of vier agenten. Uiteindelijk konden drie daders ontkomen. De drie anderen werden gearresteerd. Een paar dagen later ontving uw vader een dreigtelefoon, naar alle waarschijnlijkheid van één van de daders die was kunnen ontsnappen. Hij waarschuwde uw vader dat hij geen klacht mocht indienen en geen van de arrestanten mocht aanduiden als dader. Mocht hij dit toch doen, zou u als eerste vermoord worden. Toen uw vader een klacht neerlegde, raadde de politiecommissaris hem aan zich gedeisd te houden. Indien uw vader iemand als dader zou aanduiden, zou de bende dat spoedig te weten komen. De politie en de criminelen werken immers samen. Een weinig later werden de drie gearresteerde daders vrijgelaten. Wegens de algemene onveiligheid, de instabiele politieke situatie in Venezuela en vanwege de bedreigingen aan uw adres, leek het u en uw familie aangewezen dat u het land zou verlaten. U verliet Venezuela op 29 juni 2014. U begaf zich naar Mexico. Een vriendin bood u onderdak en hielp u aan verschillende jobs. U slaagde er echter niet in op basis van uw professionele activiteiten uw verblijf in Mexico te regulariseren. Uw precair bestaan en de onveiligheid in het land noopten u ertoe Mexico te verlaten. In Portugal hebt u een vriendin die u zou opvangen. U wilde er een verzoek om internationale bescherming indienen. Op 11 juni 2017 nam u vanuit Cancun het vliegtuig richting Brussel om daarna via Lissabon naar Faro verder te reizen. Bij aankomst in Brussel daags nadien werd u evenwel vastgehouden aangezien u niet aan de nodige binnenkomstvoorwaarden voldeed. U diende dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. In geval van terugkeer naar Venezuela vreest u door het huidige regime als landverrader te worden beschouwd. U weet niet wat de precieze gevolgen zullen zijn maar neemt aan dat u op basis van deze beschuldiging in de gevangenis zal belanden. Daarnaast vreest u het slachtoffer te worden van het wijdverspreide geweld in Venezuela. Sinds u het land hebt verlaten, is het geweld enkel maar in omvang toegenomen. U vreest dat u ontvoerd zal worden. De onveiligheid maakt ook dat uw familie 's avonds niet meer buiten durft te komen. U verwees verder nog naar de ordediensten die veelvuldig gebruik maken van geweld.

U bent in het bezit van uw Venezolaans paspoort, uitgereikt op 13 november 2012 met een geldigheidsduur van vijf jaar. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u verder nog volgende documenten neer: twee door uw zus in uw naam opgestelde verklaringen over uw vluchtmotieven; een geloofsbrief (credencial) van uw vader als volksvertegenwoordiger voor de legislatuur van 1996 tot 1999, ondertekend te Los Teques op 23 januari 1996; enkele registratiedocumenten van het bedrijf van uw vader; en een reeks artikelen waarin volgende onderwerpen aan bod komen: de arrestatie van een dievenbende in Lagunetica, de onveiligheid en het geweld in Lagunetica, Los Teques en de hele staat Miranda (U vestigde in het bijzonder de aandacht op een artikel over 661 moorden die op drie jaar tijd geregistreerd werden in Los Teques.), het geweld dat vooral jongeren teistert, de vertragingen en moeilijkheden voor veel Venezolanen om een paspoort te verkrijgen, de algemene toename van geweld in Venezuela en de dictatuur in Venezuela.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u na uw vlucht uit Venezuela bijna drie jaar in Mexico verbleef. U verbleef er bij een vriendin die u aan verschillende jobs hielp.

U ondernam een vergeefse poging om een arbeidskaart te verkrijgen. Omwille van uw precair bestaan en de onveiligheid besloot u uiteindelijk toch naar Europa te reizen en er een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS I, p. 3-4). Dergelijk gedrag getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging en doet afbreuk aan de ernst van uw vrees.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen betreffende de overval die volgde op de overval waarvan uw familie slachtoffer was, allesbehalve eensluidend zijn. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u dat uw vader door de politiechef werd ingelicht geen beschrijving te geven van de voortvluchtige daders, aangezien dit zijn dood tot gevolg zou hebben. Uw vader vatte deze uitspraak op als een bedreiging. U maakte toen geen melding van bedreigingen door de voortvluchtige daders (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). In uw eerste persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal verklaarde u dat uw vader een paar dagen na de ontvoering een dreigtelefoon ontving, naar alle waarschijnlijkheid van één van de daders die was kunnen ontsnappen, die uw vader waarschuwde dat hij geen klacht mocht indienen en geen van de arrestanten mocht aanduiden als dader. Mocht hij dit toch doen, zou u als eerste vermoord worden. U verklaarde dat niemand van de familie een klacht durfde indienen uit angst. U repte toen met geen woord over eventuele bedreigingen/waarschuwingen vanwege de politie (CGVS I, p. 11-12, 15). Na confrontatie met deze uiteenlopende versies ontkende u uw initiële verklaringen (CGVS I, p. 16). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen en het bevestigen van latere verklaringen is echter geen rechtvaardiging voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Sterker nog, in uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf u weer een andere versie van de feiten. U beweerde toen dat de voortvluchtige daders uw vader ermee bedreigd hadden om jullie opnieuw te overvallen en dat zij losgeld van uw vader eisten. U kon echter niet zeggen welk bedrag zij eisten. Vervolgens zou uw vader een klacht hebben neergelegd, waarna de hoofdcommissaris, een vriend van uw vader, hem aanraadde niemand in beschuldiging te stellen omdat de bende het anders te weten zou komen (CGVS II, p. 7-8). Deze tegenstrijdigheden omtrent de bedreigingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen en van uw vrees.

Verder is het bevreemdend dat u de naam van uw eigen privéchauffeur, betrokken bij de overval die aan de basis van uw vertrek uit Venezuela lag, niet kon geven. U stelde dat op camerabeelden te zien was hoe de overvallers werden afgezet door een auto zoals deze van uw chauffeur. Uw uitleg dat uw vader hem slechts twee maanden van tevoren had aangenomen en dat u uit veiligheidsoverwegingen het contact zoveel mogelijk beperkte, kan niet overtuigen (CGVS I, p. 13-14). Eveneens merkwaardig is dat u de identiteit van de drie daders die gearresteerd werden door de politie niet kende (CGVS I, p. 14). Dat u zich over deze zaken eveneens niet geïnformeerd heeft, getuigt van een houding die moeilijk in overeenstemming te brengen is met een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met een reëel risico op ernstige schade.

Voor zover er al enig geloof kan gehecht worden aan uw vluchtrelaas, dient te worden opgemerkt dat u totaal niet aannemelijk gemaakt heeft dat u persoonlijk gevisieerd zou worden bij een eventuele terugkeer naar Venezuela. U verklaarde dat uw ouderlijke huis gevisieerd werd bij de overval omdat jullie in een zeer groot en opvallend huis woonden, een kasteel. Uw vader bezat een grote collectie verzamelstukken. Voor het huis stonden grote, dure wagens van uw vader en uw schoonbroer geparkeerd (CGVS I, p. 15). U uitte eveneens vermoedens dat het politieke verleden van uw vader er iets mee te maken kon hebben, maar u kon dit niet staven met enig concreet element en u heeft zelf nooit enige politieke activiteiten gehad in Venezuela (CGVS I, p. 9, 15). Alles wijst erop dat de overval economisch gemotiveerd was. U verklaarde dat u persoonlijk gevisieerd werd omdat er een winkelruimte en een huis op uw naam staan (CGVS II, p. 4). Er dient echter opgemerkt te worden dat u zelf verklaarde dat uw vader zeer veel eigendommen heeft en dat uw familieleden in Venezuela na uw vertrek geen verdere moeilijkheden hebben ondervonden, behalve de algemene veiligheidssituatie die een impact heeft op iedereen in Venezuela en die hieronder wordt besproken (CGVS I, p. 5-6; II, p.4).

Omwille van bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u uw vrees ten gevolge van bedreigingen na de door u beschreven overval niet aannemelijk heeft gemaakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term “**reëel risico**” dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip **reëel risico** wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Dit klemmt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in precaire omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft, merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, *T. v. Verenigd Koninkrijk*). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie **ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard** die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Volgens uw verklaringen verblijven uw ouders en uw zus nog in Venezuela. Uw vader staat er aan het hoofd van een bouwbedrijf dat nog steeds actief was. U omschreef uw familie als bemiddeld. Het huis van uw familie is zeer groot, net een kasteel. Behalve dit huis en zijn bedrijf bezit uw vader nog andere huizen, gronden en winkelruimtes, waarvan er een aantal op uw naam staan (CGVS I, p. 15; II, p. 3-4). Bijgevolg kan geenszins worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire) blijkt dat het gros van het geweld dat in Venezuela plaatsvindt er de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Niettegenstaande sommige gewapende groeperingen, zoals de guerrillabewegingen uit Colombia, de Bolivarian Liberation Forces en de stedelijke colectivos, hun criminele activiteiten combineren met een politiek discours ter ondersteuning van het Chávez project, is economische verrijking het primaire doel van de in Venezuela gepleegde misdaden. Het merendeel van het geweld in Venezuela is bijgevolg niet zuiver conflictgerelateerd en doorgaans doelgericht van aard.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld er wijdverspreid, doch benadrukt dat dit geweld niet kadert in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Venezuela actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor wat betreft uw vrees bij een eventuele terugkeer naar Venezuela in de gevangenis te belanden wegens landverraad omdat u in het buitenland verbleven heeft en er een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend (CGVS I, p. 16; II, p. 6), betwist het CGVS niet dat u bij een terugkeer mogelijks gescreeend en ondervraagd zal worden over uw activiteiten in het buitenland, de redenen waarom u Venezuela verlaten heeft, dan wel er naar terugkeert. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd), blijkt immers niet dat afgewezen verzoekers die terugkeren naar Venezuela louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. De behandeling die een afgewezen verzoeker te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijft dat u een dergelijk profiel heeft, u heeft immers nooit enige politieke activiteiten gehad in Venezuela (CGVS, p. 9). Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Venezolaanse

autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij ene terugkeer naar Venezuela een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet verboden behandeling of bestraffing.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit staan niet ter discussie. De politieke activiteiten van uw vader in de jaren 1990 en het feit dat hij een bouwbedrijf runt, worden evenmin betwist. De schriftelijke samenvattingen van uw vluchtrelaas, opgesteld door uw zus, kunnen geenszins als objectief bewijselement beschouwd worden. De artikelen hebben betrekking op de algemene situatie in Venezuela, die hierboven besproken werd, maar niet met uw persoonlijke situatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift van 29 december 2018 de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/7 en 57/6 van de Vreemdelingenwet aan. Hij verwijst verder naar artikel 3 van het EVRM, artikel 27 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het verbod van willekeur.

Verzoeker benadrukt dat hij transparant is geweest met alle informatie en documenten, volkomen eerlijke verklaringen heeft afgelegd en formeel achter de door hem gedane verklaringen blijft staan. Hij heeft echter niet alle redenen aangehaald die het voor hem onmogelijk maken terug te keren naar zijn land van herkomst, doch op geen enkel moment heeft hij de bedoeling gehad bepaalde informatie achter houden voor het CGVS. Hij vervolgt dat hij tijdens het verloop van zijn asielprocedure met geen enkel woord heeft gerept over zijn seksuele geaardheid, maar dat hij niettemin ondubbelzinnig homoseksueel is en bovendien een langdurige relatie heeft met de heer A.I. (geboren op 15 november 1985). Verzoeker legt uit dat hij ingevolge een natuurlijke reflex tot zelfpreservatie zijn homoseksuele geaardheid verborgen houdt voor iedereen en had gehoopt dat de door hem aangekaarte problematiek voldoende zou zijn geweest om een beschermingsstatuut te verkrijgen. Hij verduidelijkt dat hij dit moest doen in zijn land van herkomst en dit instinctief ook deed tijdens de verhoren over zijn asielrelaas.

Verzoeker wijst erop dat er bronnen zijn die aangeven dat ordehandhavers in Venezuela de holebi gemeenschap stigmatiseren en discrimineren, dat er in de Venezolaanse wetgeving nog geen aparte bepalingen voorzien zijn voor holebi's, dat men er voornamelijk blijft vasthouden aan een conservatieve- en macho-ingesteldheid en dat de Venezolaanse overheid nog steeds niet op een adequate manier ingrijpt bij misdragingen naar holebi's toe.

Verzoeker brengt volgende bronnen aan: "UN Human Rights Council, Summary : [Universal Periodic Review] : Venezuela (Bolivarian Republic of) / prepared by the Office of the High Commissioner for Human Rights in accordance with paragraph 15 (c) of the annex to Human Rights", "Council resolution 5/1, 22 July 2011, A/HRC/WG.6/12/VEN/3, available at: <https://www.refworld.org/docid/4e9c09582.html>", "Nu is de tijd gekomen!" Seksuele zelfbeschikking in Venezuela, Susan Spronk, Jeffrey R. Webber, 2 oktober 2012", "Associated Press (AP). 17 May 2005. Fabiola Sanchez. "Venezuelan Activists Hold Rally to Support Gay Congressional Candidates." (Dialog)", "Baird, Vanessa. 2001. The No-Nonsense Guide to Sexual Diversity. Oxford, UK: New Internationalist Publications Ltd.", "Green Left Weekly. 26 February 2006. Rachel Evans and Maurice Farrell. "Venezuela's Sexual Revolution Within the Revolution." <http://www.vheadline.com/readnews.asp?id=49953>", "30 November 2005. Kiraz Janicke and Federico Fuentes. "Venezuela: Struggling for Gay and Lesbian Rights." <http://www.greenleft.org.au/back/2005/651/651p16.htm>", "GuiaGay.com. N.d. "Venezuela." <http://www.guiagay.com/eligeciudad.asp?pais=37>", "International Lesbian and Gay Association (ILGA). 18 May 2005. "Movilización en América Latina: Recorrido Latino americano por el día contra la

homofobia." <[http://www.ilga.org/news_results.asp?](http://www.ilga.org/news_results.asp?&LanguageID=2&FileCategoryID=29&FileID=595&ZoneID=19)>, "Movimiento Gay Revolucionario de Venezuela (MGRdV). N.d. "Declaración de Principios: Misión, Visión y Objetivos del MGRdV." <http://revoluciongay.vzla.tripod.com.ve/MGRdV/id8.htm>", "Reding, Andrew. December 2003. Sexual Orientation and Human Rights in the Americas. World Policy Reports. Project for Global Democracy and Human Rights, World Policy Institute. <http://www.worldpolicy.org/globalrights/sexorient/2003-LGBT-Americas.pdf>", "RepublicaGay.com. N.d. "La Guía." http://www.republicagay.com/pages/la guia/la guia_01_01.htm", "Unión Afirmativa de Venezuela (UNAF). 4 March 2006. Correspondence from the general coordinator.", "El Universal [Caracas]. 17 May 2005. "Gays postularán candidatos para Asamblea Nacional." http://buscador.eluniversal.com/2005/05/17/pol_ava_17A561123.shtml ».

Wat betreft de situatie in Venezuela verwijst verzoeker naar informatie van de FOD Buitenlandse Zaken.

2.2. Stukken

Bij aanvullende nota van 14 februari 2019 voegt verweerder de COI Focus "Venezuela. Le retour des ressortissants vénézuéliens".

Bij aanvullende nota van 19 februari voegt verzoeker een psychologisch verslag, opgesteld door Dr. Sophie Dandache op 21 januari 2019.

Bij aanvullende nota van 20 maart 2019 voegt verzoeker volgende stukken:

"Stuk 1: Schrijven van de hand van verzoeker;
Stuk 2: Schrijven huidige partner van verzoeker;
Stuk 3: Schrijven Marit Laurence (sociale assistente Fedasil) dd. 14 maart 2019;
Stuk 4: Schrijven Marco Lihanza en Fahmi Siham;
Stuk 5 Schrijven Nils Luyten, Orbit vzw, dd. 15 maart 2019;
Stuk 6: Schrijven Adria Ramirez Gonzales dd. 6 maart 2019;
Stuk 7: Schrijven Sergio Garcia de Diego dd. 14 maart 2019;
Stuk 8: Schrijven dd. Antonino Ceratti, Gregorio François Mendoza dd. 3 maart 2019;
Stuk 9 : Annual report on human rights in 2018 dd. 13 maart 2019".

Bij aanvullende nota van 14 juni 2019 voegt verweerder volgende stukken:

"1) COI Focus Venezuela : situation socio-économique 20 april 2018
2) Venezuela. Situational update and 2019 outlook
3) Venezuela blackout. With the electricity out, I can't get my chemo (29 maart 2019)
4) Venezuelans scramble for food and water as oil exports hit by blackout (11 maart 2019)
5) 10 things you need to know about Venezuela's human rights crisis (18 februari 2019)
6) Al-Venezuela 2017-2018
7) The Darkest Hours. Power Outages Raise the Temperature in Venezuela (18 maart 2019)
8) Venezuela. All you need to know about the crisis in nine charts (4 februari 2019)
9) Venezuela's elite restaurants thrive as food shortages worsen (22 februari 2019)
10) The Maduro diet: food v. freedom in Venezuela (9 juli 2018)
11) Venezuelans turn to food production amid crisis (28 maart 2019)
12) Getting food to your fridge is a full-time job in Venezuela (25 april 2019)".

Bij aanvullende nota van 24 juni 2019 voegt verweerder de COI Focus "Venezuela: veiligheidssituatie (addendum)" van 14 juni 2019.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. De commissaris-generaal motiveerde in de bestreden beslissing dat (i) verzoekers gedrag niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging en afbreuk doet aan de ernst van de vrees, daar verzoeker na zijn vlucht uit Venezuela bijna drie jaar in Mexico verbleef, waarna hij uiteindelijk besloot toch naar Europa te reizen en er een verzoek om internationale bescherming in te dienen; (ii) verzoekers opeenvolgende verklaringen betreffende de overval die volgde op de overval waarvan zijn familie het slachtoffer werd, allesbehalve eensluidend zijn; (iii) verzoeker in het geheel niet aannemelijk maakte – zo er al enig geloof gehecht kan worden aan zijn vluchtrelaas (*quod non*) – persoonlijk geïnterviewd te worden bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst; (iv) aan verzoeker – omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing – evenmin de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

2.4.2. In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij transparant is geweest met alle informatie en documenten, volkomen eerlijke verklaringen heeft afgelegd en formeel achter de door hem gedane verklaringen blijft staan.

Verzoeker bemerkt in zijn verzoekschrift dat hij – zonder dat hij de bedoeling had informatie achter te houden voor het CGVS – evenwel niet alle redenen heeft aangehaald die het voor hem onmogelijk maken terug te keren naar Venezuela. Hij geeft aan dat, hoewel hij tijdens het verloop van zijn asielprocedure met geen enkel woord heeft gerept over zijn homoseksuele geaardheid, hij niettemin ondubbelzinnig homoseksueel is en een langdurige relatie heeft. Hij legt uit dat hij vanuit een natuurlijke reflex tot zelfpreservatie zijn homoseksuele geaardheid verborgen heeft gehouden en had gehoopt dat de door hem aangekaarte problematiek voldoende zou zijn geweest om een beschermingsstatuut te verkrijgen. Hij verduidelijkt dat hij dit moest doen in zijn land van herkomst en dit instinctief ook deed tijdens de verhoren over zijn asielsrelaas.

Verzoeker wijst er verder op dat ordehandhavers in Venezuela de holebi gemeenschap stigmatiseren en discrimineren, dat er in de Venezolaanse wetgeving nog geen aparte bepalingen voorzien zijn voor holebi's, dat men er voornamelijk blijft vasthouden aan een conservatieve- en macho-ingesteldheid en dat de Venezolaanse overheid nog steeds niet op een adequate manier ingrijpt bij misdragingen naar holebi's toe. Hij haalt in zijn verzoekschrift verschillende bronnen aan betreffende de situatie van homoseksuelen in Venezuela.

2.4.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

2.4.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat de verklaringen van verzoeker inzake zijn identiteit niet worden betwist en zijn neergelegde documenten identiteitsdocumenten authentiek zijn. Er wordt niet betwijfeld dat verzoekers vader behoorde tot het oude politieke establishment en verzoeker uit een financieel goeie en sociaal bekende familie stamt.

2.4.5. Zo blijkt uit de door verzoeker bij het CGVS voorgelegde geloofsbrief ("*credencial*") van verzoekers vader, ondertekend te Los Teques op 23 januari 1996, dat hij volksvertegenwoordiger was voor de legislatuur van 1996 tot 1999.

Verzoeker stelde dat zijn vader politiek actief was voor de partij Accion Democratica (AC), tot Chavez aan de macht kwam, waarna hij politiek niet meer actief was (notities van het persoonlijk onderhoud van 26 juni 2017 (hierna: notities 1), p. 9-10). Daarnaast is verzoekers vader zaakvoerder van het bedrijf Corporation Techo Facil, dat, afhankelijk van de werken die werden uitgevoerd; soms wel 30 tot 40 werknemers had (notities 1, p. 6). Verzoeker verklaart ter terechtzitting dat hij, zoals ook zijn zus, door zijn vader betrokken werden bij de administratie en boekhouding van dit bedrijf. Verzoeker stelt dat de gebeurtenissen die hij aan het CGVS heeft verteld ook werden beïnvloed door het feit dat hij homoseksueel is en hij zich er steeds rekening mee diende te houden dat dit bekend zou zijn.

2.4.6. De Raad benadrukt dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is.

2.4.7. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *“Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity”*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoeker minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknoping worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in het land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont.

2.4.8. De Raad kan vooreerst vaststellen dat – ervan uitgaand dat de ontdekking van een homoseksuele geaardheid een proces is en geen moment – verzoeker dit proces op zijn eigen manier en niet stereotiep heeft weergegeven. Uit verzoekers schrijven – neergelegd bij aanvullende nota van 20 maart 2019 – blijkt dat verzoeker op afdoende en aannemelijk wijze kan weergeven hoe hij zich bewust werd van zijn homoseksuele gevoelens, alsook hoe hij in de context van een homofobe familiale omgeving en samenleving in Venezuela emotioneel omging met het besef dat hij homoseksueel was.

2.4.9. Zo legde verzoeker uit dat hij zijn homoseksuele geaardheid in Venezuela niet beleefde, maar dat hij deze verborgen hield en zich aanpaste (*“L’homosexualité dans mon cas n’est pas vécue, elle n’est pas supposée, elle est cachée et elle s’adapte...”*, zie verzoekers schrijven). Hij gaf aan dat hij opgroeide in een katholieke familie en naar een katholieke school ging, dat hij zich traditioneel diende te gedragen en dat hij van kinds af aan grote verwarring kende. Verzoeker wijst op de nauwe band die hij had met zijn zus en moeder. Hij stelde dat hij als kind steeds een hechte relatie met meisjes had en zich identificeerde met hen, maar dat hij met jongens diende te spelen en veel druk en angst voelde omdat hij niet wist wat te doen (*“Quand j’étais enfant, j’ai toujours entretenu une relation étroite avec les filles, je me sentais vraiment identifié à elles. Bien que jouer avec les garçons était obligatoire, j’ai ressenti beaucoup de pression et de peurs aussi, car je ne savais pas quoi faire. J’étais complètement déconnecté, je me souviens quand j’étais petit, pensant être une fille, parce que j’aimais les choses des filles, que j’étais attiré par les garçons et bloqué physiquement dans le mauvais corps. J’étais obligé de jouer avec les garçons, car au final, j’en étais un”*, zie verzoekers schrijven). Uit verzoekers verklaringen komt naar voren dat hij als kind reeds worstelde met zijn seksuele identiteit en dat hij moeite had met het inpassen in het Venezolaanse maatschappijbeeld van de man en de verwachtingen die hij diende in te lossen. Hij vertelt genuanceerd en doorleefd dat hij als kind tijdens spelletjes steeds de vrouwelijke rollen moest spelen en dat hij zijn hele leven de jongen was die werd uitgelachen en aangevallen (*“Ils me donnaient des rôles les plus féminins dans tous les jeux, je l’ai enduré, je me suis enervé avec le temps, mais j’étais obligé de continuer parce que sinon la situation s’envenimerait. C’est là que les brimades ont commencé. Toute ma vie, j’ai été le garçon ridiculisé et attaqué. L’homme au Venezuela a un caractère très masculin, très marqué, et il est très clair du comment il doit se comporter”*, zie verzoekers schrijven). Verzoeker gaf ook ter terechtzitting aan dat hij al opgroeiend niet zeker wist wat hij was, maar wel dat hij zijn gevoelens en twijfels moest verbergen (*“En grandissant, c’était encore plus clair et sûr de ce que j’étais, mais surtout de ce que j’avais à cacher”*, zie ook verzoekers schrijven). Verzoekers beschrijvingen van een incident op school, waarbij hij in de toiletten door twee klasgenoten werd aangevallen komen doorleefd voor. Dat hij hierover zweeg uit angst dat dergelijke aanvallen vaker zouden voorkomen en dat hij zich vernederd voelde omdat zijn zus niets had gedaan terwijl ze hem kon verdedigen, illustreren zijn verwarring en angst omtrent zijn ontlukende seksualiteit binnen zijn eigen levenservaringen, alsook binnen de homofobe context van zijn familie en de Venezolaanse samenleving.

("À l'école, je me souviens d'avoir été attaqué par deux hommes, mes camarades de classe dans les toilettes de l'école. Je n'ai jamais rien dit par peur que ça ne m'arrive plus souvent. Me dire que ma sœur aurait pu me défendre mais n'a rien fait, était d'autant plus humiliant", zie verzoekers schrijven). Verzoekers verklaringen over zijn homoseksuele bewustwording zijn doorleefd en toegelicht met gebeurtenissen en anekdotes. Hij beschrijft het proces dat hiermee gepaard ging, zijn gevoelens, ongerustheden en angsten bij het besef van zijn 'anders-zijn', zijn ervaringen en zijn zoeken naar een aangepaste levensstijl binnen zijn leefomgeving en vooral binnen zijn familie.

2.4.10. Verzoeker vertelt ook omstandig, doorleefd en gedetailleerd hoe hij op dertienjarige leeftijd door een zestienjarige buurjongen werd bedreigd en twee jaar lang werd verplicht tot het stellen van seksuele handelingen (*"Il a commencé à me menacer (ex: divulguer mon homosexualité à mes amis) voyant mon refus, il m'a donc réclamer du sexe oral. À partir de ce jour-là, les abus étaient de plus en plus fréquents. Les menaces s'intensifièrent et cette pression persistait. Je ne savais pas quoi faire ou comment réagir", zie verzoekers verklaringen).* Hij legde uit dat hij na die twee lange jaren voor zichzelf uitmaakte dat hij moest veranderen, opdat hij nooit meer in dergelijke situatie zou terechtkomen, en dat hij daarom besloot te zwijgen en zich uit angst isoleerde (*"C'est pourquoi j'ai décidé de taire ces maux et humiliations en moi. J'ai préféré m'isoler, par peur. Peur de ce qui pouvait encore m'arriver. Je restait dans ma chambre, je me suis replié sur moi, je ne parlais presque plus à aucun membre de ma famille. Je pleurais beaucoup.", zie verzoekers verklaringen).*

2.4.11. Verzoeker vertelde verder dat zijn studies aan de universiteit zijn ouders afleidde wat betreft zijn oriëntatie, maar dat zijn vader hem na zijn afstuderen vroeg om te trouwen en een familie te stichten. Hij vervolgde dat de druk groter en groter werd, dat zijn vader hem sloeg en ermee dreigde hem op straat te zetten (*"la pression venant de mes parents quant à la rencontre d'une fille, s'envenimait et devint de plus en plus agressive, mon père me battait (notamment sur le visage) pour avoir désobéi à sa parole et ne pas avoir trouvé quelqu'un comme il l'avait demandé, il a menacé de me renier et de me jeter à la rue, ajoutant que j'avais déshonoré la famille", zie verzoekers schrijven).* Hij stelde dat zijn vader ziek werd, dat hij de verantwoordelijkheden van het gezin op zich nam en zich mettertijd gedroeg als de (heteroseksuele) man die zijn vader wilde die hij was. Verzoeker stelt ter terechtzitting dat dit nog meer het geval was nadat de politieke situatie in Venezuela wijzigde en de economische situatie van zijn land en familie sterk bergaf ging.

2.4.12. Verzoeker stelt ter terechtzitting dat zijn homoseksuele ook op zijn werk opviel maar aangezien hij dit nooit heeft bekend er bij zijn collega's altijd twijfels waren. Hij verklaarde verder dat hij als cameraman werkte voor een ochtendshow op televisiezender Venevision en zijn collega's weliswaar toleranter waren maar toch voortdurend schunnige en vernederende opmerkingen maakten.

2.4.13. Niettemin zijn inspanningen, bleven mensen twifelen aangaande zijn seksuele geaardheid (*"La temps passa et la pression m'opprimait me faisant oublier qui j'étais. J'ai fait en sorte d'être l'homme que mon père à toujours voulu que je sois car c'était nécessaire pour que je me sorte de cette situation. Le payant à mes dépens, malgré mes efforts, le doute persistait sur mon orientation sexuelle. Toujours de plus en plus de question, « S., est-il gay ? ». Malgré la façade que je m'efforçais à me donner, je me sentais toujours aussi en à découvert face aux questions des gens.", zie verzoekers schrijven).*

2.4.14. Doorheen zijn verklaringen kan tevens blijken dat hij bijzonder beïnvloed was door de waarden die hij in zijn opvoeding meekreeg en de verwachtingen die zijn familie – die hem nauw aan het hart ligt – voor hem had, en dan voornamelijk zijn vader (*"Mon père m'a forcé à faire du baseball, de la natation. Et me posait la même question perpétuellement "Et quand auras-tu une copine?" (...) Mon père, quand il me voyait pleurer, il me grondait et me forçait à me défendre. S'il ne prenait pas son ceinturon pour me battre. Surement pour m'apprendre que les pleurs ne résolvent rien et que je devais apprendre à me battre et à me défendre comme un homme", zie verzoekers schrijven).* Hij stelde dat hij, na de periode van misbruik door zijn buurjongen, een vriendinnetje had om zijn ouders te plezieren, maar dat hij geen intieme relatie met haar onderhield en in feite geïnteresseerd was in jongens (*"mes parents ont décidé de me forcer à avoir une petite-amie (...) Les filles s'intéressaient beaucoup à moi. Mais, moi ce qui m'intéressait, c'était les garçons. J'avais donc une petite-amie pour plaire à mes parents en opprimant ce que je désirais et qui j'étais pour faire plaisir à ma famille. Sans avoir partagé aucune relation intime avec elle.", zie verzoekers schrijven).* Verzoeker onderdrukte zijn eigen gevoelens om aan de wensen van zijn familie te voldoen. Verzoeker wist dat de Venezolaanse maatschappij, zijn vrienden en familie een homoseksuele geaardheid niet als "normaal" zagen en hij patste voortdurend zijn gedrag en handelwijze hieraan aan.

2.4.15. Uit voorgaande kan slechts blijken dat verzoekers (bewustwording van zijn) homoseksuele geaardheid in de context van zijn traditionele familie en de Venezolaanse samenleving doorheen zijn levensloop verwarring, angst, vernederingen, misbruik, aanvallen en pesterijen met zich meebracht, wat hem ertoe aanzette op zoek te gaan naar een draaglijke aangepaste levensstijl, waarbij hij zijn eigen homoseksuele gevoelens onderdrukte en verborgen hield.

2.4.16. De door verzoeker neergelegde getuigenissen van zijn huidige partner, zijn sociaal assistente, een medewerker van Orbit vzw en talrijke vrienden bevestigen – hoewel geen van deze documenten een officieel, noch objectief karakter hebben – eenduidig verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid.

2.4.17. Verzoekers verklaringen over de ontdekking van zijn seksuele geaardheid, de gevoelens die hiermee gepaard gingen, de pesterijen en aanvallen op school en in zijn omgeving, zijn relatie met zijn familie, de onderdrukking van zijn gevoelens en de aanpassing van zijn gedrag zijn doorleefd en samenhangend. Dit in acht genomen, tezamen met de – in het licht van voorgaande, aannemelijke – stelling in het verzoekschrift dat hij vanuit een natuurlijke reflex tot zelfpreservatie zijn homoseksuele geaardheid verborgen heeft gehouden en had gehoopt dat de door hem aangekaarte problematiek voldoende zou zijn geweest om een beschermingsstatuut te verkrijgen, kan verzoekers verzwijgen van zijn homoseksuele geaardheid gedurende de asielprocedure – in weerwil van zijn gebrekkige medewerkingsplicht – dan ook verschonen.

2.4.18. Van verzoeker kan niet verwacht worden dat hij zijn homoseksualiteit verbergt of zich terughoudend moet opstellen in de uiting van zijn geaardheid. De vaststelling dat er geen wetgeving is die homoseksualiteit in verzoekers land van herkomst strafbaar stelt is niet voldoende om uit te sluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging kan hebben omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoekers verklaringen dienen te worden beoordeeld als een geheel. Zo licht verzoeker ter terechtzitting toe dat de overval waarvan sprake bij het CGVS wel degelijk heeft plaatsgegrepen. Hij stelt dat de vermoedelijke dader een recent aangeworven chauffeur was maar dat zijn vader niets kon doen ook al had hij goede contacten met de politiecommissaris. Verzoeker zelf durfde niets ondernemen omdat hij niet in de kijker wilde lopen. Bovendien gaf zijn vader na deze overval aan dat het voor verzoeker veiliger zou zijn om naar het buitenland te gaan en wenste verzoeker niets liever dan een kans te krijgen zichzelf te zijn. Dit is ook de reden waarom hij zolang in Mexico verbleef waar hij hoopte zich als homo te kunnen uiten.

2.4.19. Ter terechtzitting voegt verzoeker nog toe dat hij nog steeds zijn ouders niet heeft ingelicht van zijn geaardheid. Zij verwachten nog steeds dat hij huwt. Verzoeker verklaart ter terechtzitting dat hij hen leed wil besparen. Hij verklaart tevens dat hij niet wil dat zijn ouders zich tegen hem keren want dat hij anders helemaal alleen is, te meer zijn situatie in België ook nog steeds onzeker is.

2.4.20. Het asielrelaas van verzoeker strookt met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag. Zo blijkt uit de in het verzoekschrift aangehaalde informatie - *"UN Human Rights Council, Summary : [Universal Periodic Review] : Venezuela (Bolivarian Republic of) / prepared by the Office of the High Commissioner for Human Rights in accordance with paragraph 15 (c) of the annex to Human Rights", "Council resolution 5/1, 22 July 2011, A/HRC/WG.6/12/VEN/3, available at: <https://www.refworld.org/docid/4e9c09582.html>", "Nu is de tijd gekomen!" Seksuele zelfbeschikking in Venezuela, Susan Spronk, Jeffrey R. Webber, 2 oktober 2012", "Associated Press (AP). 17 May 2005. Fabiola Sanchez. "Venezuelan Activists Hold Rally to Support Gay Congressional Candidates." (Dialog)", "Baird, Vanessa. 2001. The No-Nonsense Guide to Sexual Diversity. Oxford, UK: New Internationalist Publications Ltd.", "Green Left Weekly. 26 February 2006. Rachel Evans and Maurice Farrell. "Venezuela's Sexual Revolution Within the Revolution." <http://www.vheadline.com/readnews.asp?id=49953>", "30 November 2005. Kiraz Janicke and Federico Fuentes. "Venezuela: Struggling for Gay and Lesbian Rights." <http://www.greenleft.org.au/back/2005/651/651p16.htm>", "GuiaGay.com. N.d. "Venezuela." <http://www.guiagay.com/eligeciudad.asp?pais=37>", "International Lesbian and Gay Association (ILGA). 18 May 2005. "Movilización en América Latina: Recorrido Latino americano por el día contra la homofobia." <http://www.ilga.org/news_results.asp?>, "LanguageID=2&FileCategoryID=29&FileID=595&ZoneID=19>Movimiento Gay Revolucionario de Venezuela (MGRdV). N.d. "Declaración de Principios: Misión, Visión y Objetivos del MGRdV." http://revoluciongay_vzla.tripod.com.ve/MGRdV/id8.html", "Reding, Andrew. December 2003. Sexual Orientation and Human Rights in the Americas. World Policy Reports. Project for Global Democracy and Human Rights, World Policy Institute. <http://www.worldpolicy.org/globalrights/sexorient/2003-LGBT-Americas.pdf>", "RepublicaGay.com. N.d. "La Guía."*

http://www.republicagay.com/pages/laguia/laguia_01_01.htm", "Unión Afirmativa de Venezuela (UNAF). 4 March 2006. Correspondence from the general coordinator.", "El Universal [Caracas]. 17 May 2005. "Gays postularán candidatos para Asamblea Nacional." http://buscador.eluniversal.com/2005/05/17/pol_ava_17A561123.shtml" - de problematische situatie voor homoseksuelen in Venezuela. Dit wordt door de commissaris-generaal ook niet ontkend (zie verweernota van 11 januari 2019, § 2.4).

2.4.21. Gelet op (i) het fysiek en psychologisch geweld dat verzoeker al opgroeïend in de homofobe Venezolaanse samenleving onderging, zowel van zijn leeftijdsgenoten, die hem lastigvielen omdat hij niet mannelijk genoeg was, als van zijn familie, die hem dwong zich te gedragen als een man; (ii) het gegeven dat verzoeker zijn homoseksualiteit in Venezuela verborgen moest houden; (iii) het feit dat zijn vader een publiek figuur en zakenman was, die verzoeker zou verstoten indien hij (er openlijk voor uitkomt dat hij) homoseksueel is; (iv) het homofobe klimaat ten opzichte van homoseksuelen in Venezuela; en (v) verzoekers verhoogde kwetsbaarheid en gebrek aan netwerk in Venezuela omwille van zijn seksuele geaardheid; (vi) en de bijzondere bezwarende sociaal-politieke situatie in Venezuela waardoor geen zekerheden zijn over de wijze waarop hij behandeld zou worden, meent de Raad dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Venezuela – mede in het licht van de huidige instabiele politieke en socio-economische situatie en het hierdoor in de hand gewerkte geweld aldaar – het risico loopt problemen te kennen.

2.4.22. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een verzoeker om internationale bescherming het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de verzoeker om internationale bescherming zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Gelet op het voorgaande wordt aan verzoeker het voordeel van de twijfel toegekend.

2.4.23. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4.24. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK